

JEŽÍŠ, SYN MARIIN

**LÁSKA PRO VŠECHNY,
NENÁVIST PRO NIHOHO**

Příchodem proroka Ježíšas, syna Mariina, který se vždy nazýval pouze „Synem člověka“, skončily židovské dějiny spásy. Ježíš učil dodržovat židovský zákon, Tóru, neboť řekl, že ji nezruší, ale doplní. (Mt 5:17)

Řekl však také, že po něm bude poslán někdo, kdo uvede „do veškeré pravdy“ (h 16:12-14), což bylo později nesprávně označeno jako Duch svatý, zatímco Duch svatý – jak uvádí evangelium – byl mezi učedníky přítomen i dříve. (J 20:22) Islám naproti tomu říká, že „někdo“ odkazuje na Svatého Proroka Muhammadasaw, který byl ohlášen již Mojžíšemas. (Dt 18:15)

Alláh také ve Svatém Koránu vysvětluje, že Hadhrat Ježíšas nezemřel na kříži (4:158), ale přežil ukřižování ve stavu bezvědomí, po svém uzdravení se ukázal učedníkům a poté emigroval k židovským kmenům, které se usadily v Afghánistánu a Kašmíru (23:51), aby jim přinesl evangelium. Hadhrat Ježíšas přece v Getsemanské zahradě prosil Boha, aby ho zachránil před zlými úmysly farizejů. Kdyby zemřel na kříži, mohli by vítězně hlásat, že zemřel prokletou smrtí jako „falešný prorok“. (Dt 21:33)

Po jeho emigraci se v Palestině vytvořily různé frakce, které se hlásily k Hadhratovi Ježíšovias. Na jedné straně „židovští křesťané“, které vedl Jakubas, Ježíšůvas fyzický bratr, a na druhé straně ti, které vedl Pavel. Židovští křesťané přísně zachovávali charakter Ježíšovaas učení, zatímco za Pavla byly zavedeny novoty, například zákon o „prvotním hříchu“ a názor, že Ježíšas zemřel za hříchy lidstva a jako „Boží Syn“ byl součástí Boha (Trojice), což bylo neslučitelné s vírou, kterou předávali židovští starozákonní

proroci. Navíc Pavlova myšlenka šířit Ježíšovo poselství i mezi pohany byla odklonem od učení židovského Mesiáše, který ho pověřil, aby nesl evangelium celému světu, a měl na mysli pouze židovský svět, věrný svému úkolu být poslem ovcí Izraele. (Mt 15:24) Ve staletích po Ježíšově vystoupení tedy nastala nepřehledná situace. Jelikož je proti Alláhově moudrosti a milosrdenství udělovat požehnání výhradně jednomu národu, musíme také předpokládat, že ve všech dobách a pro všechny národy existovali Alláhovi proroci, kteří však hlásali Alláhův zákon pro svůj národ prostorově a časově omezeným způsobem. Ale Alláhův plán byl takový, že se lidstvo jednoho dne spojí – z mnoha ras, národů a náboženství se stane jedno lidstvo s jedním dokonalým náboženstvím. A jako průvodce k tomu Alláh vybral proroka, který by ztělesňoval milosrdenství a vedení pro všechny lidi. To byl Svatý Prorok Muhammadsaw, kterého předpověděli Hadhrat Mojžíšas, Hadhrat Ježíšas a další.

Jeho prostřednictvím Alláh objasnil, co předchozí samozvaní kněží přidali k božskému učení kvůli nepochopení a svévoli. Bůh, který se zjevil pod jménem Alláh, mu zjevil dokonalý zákon pro všechny lidi, Svatý Korán, v němž jsou obsaženy základní pravdy a zákony předchozích náboženství, ale mnohé je v něm doplněno, vysvětleno a podrobněji představeno. Alláh ve Svatém Koránu uvádí, že ti, kdo z jakéhokoli důvodu nepředali Ježíšovo učení správně, si mnoho věcí vymysleli. Například Trojice, myšlenka, že Hadhrat Ježíšas je Alláh, a představa, že někdo jiný může odčinit naše hříchy svým utrpením nebo dokonce vzít na sebe prokletí. Islám proto takové myšlenky odmítá

jako nedůstojné, nevěrohodné, protibožské a proti přirozenosti člověka.

Alláh je Stvořitel všech lidí a bytostí. Nikdo, kdo se narodí, nemůže být Bohem, protože Bůh se od člověka liší například tím, že nepodléhá zrození a smrti. Když evangelium říká, že Bůh a Hadhrat Ježíšas jsou jedno, neznamená to, že oba jsou jedno a totéž, nebo že Hadhrat Ježíšas je proto také Bůh, ale popisuje to pouze stav, který je společný všem prorokům a do jisté míry také všem svatým, totiž že překonali své ego takovým způsobem, že mohou jednat pouze podle vůle Boží. Zmizel z nich veškerý egoismus, jsou tedy čistými nositeli božských vlastností, což se také nazývá „unio mystica“ (mystická jednota) a Alláh ji ve Svatém Koránu stanovil jako cíl každého muslima. Alláh ve svatém Koránu říká: „Ó vy, kdož věříte, bojte se Boha a hledejte cestu spojení s Ním a snažte se na cestě Jeho, aby se vám dařilo.“ (5:36) Tím se vyznačuje Ježíš a stejně jako on všichni, kdo jsou věrní Bohu.

Islám a křesťanství mají mnoho rozdílného, ale také mnoho společného. Přitom je třeba rozlišovat mezi tím, co Hadhrat Ježíšas učil v evangeliu, a tím, co z toho udělali jeho pozdější následovníci. Islám například odmítá mnišství a celibát (57:28), ale učí o panenství Marie, zakazuje neomezené potraty, nařizuje manželství, staví se proti profesionálnímu kněžství, požaduje absolutní spravedlnost bez ohledu na postavení osoby, odvrácení se od materialistického myšlení a konání a lásku k Alláhovi, která převyšuje všechny světské zájmy. Stejně jako křesťanství také islám učí, že lidská duše žije dál v posmrtném životě, ať už v ráji, nebo v pekle; neexistuje však žádné

věčné peklo, protože po uplynutí doby trestu působí milosrdenství Alláhovo, které zahrnuje každou věc. (7:157) Nebe však není vyhrazeno pouze muslimům, ale mohou ho dosáhnout i křesťané, židé a příslušníci jiných náboženství. (2:63) Islám nezná křest, protože každý člověk se rodí ve stavu čistoty a bez hříchu. V islámu také neexistuje zpověď ani poslední pomazání.

Islám kromě toho říká, že Alláh může konat zázraky prostřednictvím proroků, ale to, co je v tomto ohledu připisováno Hadhratovi Ježíšovi, je převážně metaforické, tedy je nutno to chápat jako obraz duchovna. Myšlenka, že Hadhrat Ježíšas nebo kdokoli jiný vystoupil do nebe živý, je rovněž odmítána jako odporující přirozenosti a Alláhově moudrosti. „Nanebevstoupení“ je spíše duchovním, nikoli fyzickým povznesením. (4:159) Hadhrat Ježíšas tedy také zemřel na Zemi a jeho druhý příchod nastane tak, že se objeví jiný člověk, který bude podobný Hadhrat Ježíšovi^{AS}, pokud jde o jeho povinnosti a poselství.

Alláh však požaduje od křesťanů a muslimů, aby co nejlépe spolupracovali proti materialistickým, protibožským silám, a to tak, že budou mít na paměti společný původ: jednotu Alláha, kterou zdůrazňoval Hadhrat Ježíš^{AS} (Mk 12:29) a kterou Alláh ve Svatém Koránu prohlásil za nejpodstatnější rys své bytosti. (súra 112)

Ahmadíja Muslimský Spolek, oficiálně Ahmadiyya Muslim Jama'at (doslova arabsky: „společenství“), je celosvětové islámské hnutí obrody, které vzniklo v roce 1889 v indickém Qadianu ve státě Pandžáb. Založil jej Mirza Gulám Ahmad (1835–1908), který se prohlásil za slíbeného Mesiáše a Mahdího. Z tohoto titulu Ahmad tvrdil, že je metaforickým naplněním proroctví z různých náboženství světa, která předpověděla druhý příchod náboženských osobností jako Ježíš a Krišna. Stoupenci ahmadíjské víry – název odkazuje na jiné křestní jméno Mohameda, tedy Ahmad – jsou označovány jako ahmadíjští muslimové nebo jednoduše ahmadíjové.

Mirza Gulám Ahmad založil společenství dne 23. března 1889, když formálně přijal věrnost od svých podporovatelů. Byl plodným autorem, za svůj život napsal 85 knih, v nichž sdílel – podle svého tvrzení – pravé, původní mírové učení islámu, které učí Mohamed a Korán. Zatímco ostatní muslimové věří, že proroctví i božská zjevení již skončila, Mirza Gulám Ahmad tvrdil, že je příjemcem zjevení od Boha, a soustavně psal o různých duchovních zážitcích. Jednalo se například o zážitky se zjevením, kdy tvrdil, že mu Bůh odhalil budoucí události, někdy i celosvětového významu. Zveřejňoval proroctví různé povahy; jeho stoupenci o nich tvrdí, že se naplnila prostřednictvím událostí jako zemětřesení, třetí morová epidemie a první světová válka.

Zemřel 26. května 1908 a shromáždil odhadem na 400 000 stoupců, kteří se během 23 let jeho údajného proroctví stali členy společenství Ahmadiyya Muslim Jama'at. Od jeho úmrtí Jama'at vedla řada chalífů a Společenství se rozšířilo do více než 200 zemí celého světa. Společenství Jama'at má silnou misijní tradici a tvrdí, že má desítky miliónů stoupců napříč celým světem. Významně jsou koncentrováni v jižní Asii, Indonésii a západní a východní Africe a zavedené odnože působí v západních zemích, a to pod vedením stávajícího chalífy Mirzy Masrúra Ahmada, který sídlí ve Velké Británii.

 +420 731 191 110

 info@ahmadija.cz

 www.ahmadija.cz

